

INFORMARE

25.07.2018

Corpul Național al Polițiștilor vă informează că în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr 636 din data de 20 iulie 2018 a fost publicată **Legea nr. 207 din 20 iulie 2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară.**

Printre cele mai importante modificări ale Legii 304/2004, se enumără:

- ✚ înființarea Secției pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție
- ✚ introducerea principiului egalității de arme în ceea ce privește așezarea în sala de judecată a judecătorului, procurorilor și avocaților
- ✚ faptul că sistemul de repartizare aleatorie a cauzelor pe complete de judecată se auditează extern, la fiecare doi ani, sub conducerea Ministerului Justiției și cu implicarea societății civile și a organizațiilor profesionale ale magistraților
- ✚ prevederea potrivit căreia procurorii trebuie să respecte drepturile și libertățile fundamentale ale oamenilor, prezumția de nevinovăție, dreptul la un proces echitabil, dar și principiul egalității de arme.

Principalele articole din Legea 304/2004 ce au suferit modificări:

Forma anterioară	Forma actuală	Motivare
Art. 1. - (1) Puterea judecătorească se exercită de Înalta Curte de Casație și Justiție și de celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.	Art. 1. - (1) Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.	Rolul avut de Înalta Curte de Casație și Justiție și de celelalte instanțe judecătorești din România este clarificat, forma actuală a Art. 1 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 fiind preluată integral din dispozițiile Art. 126 alin. (1) din Constituția României. Procurorii constituiți în parchete nu reprezintă „putere / autoritate judecătorească”, iar deficiența în redactarea Constituției României a fost corectată prin modificarea dispozițiilor Art. 1 alin. (1) din Legea nr. 304/2004, deoarece forma anterioară putea conduce la interpretări eronate.
Art. 2. - (1) Justiția se înfăptuiește în numele legii, este unică, imparțială și egală pentru toți”.	Art. 2. - „(1) Justiția se înfăptuiește de către judecători în numele legii, este unică, imparțială și egală pentru toți.”	Rolul avut de Înalta Curte de Casație și Justiție și de celelalte instanțe judecătorești din România este clarificat, fiind subliniat faptul că justiția se înfăptuiește de către judecători, nu de către Ministerul Public, autoritate care își exercită atribuțiile prin procurori constituiți în parchete.
Art. 7 (1) Toate persoanele sunt egale în fața legii, fără privilegii și fără discriminări. (2) Justiția se realizează în mod egal pentru toți, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, orientare sexuală, opinie, apartenență politică, avere, origine ori condiție socială sau de	La articolul 7, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins: „(3) Configurația sălii de judecată trebuie să reflecte principiul egalității de arme în ceea ce privește așezarea judecătorului, procurorilor și avocaților.	Modificarea reprezintă o transpunere în plan legal a Hotărârii nr. 1152 din 17 decembrie 2015 a Consiliului Superior al Magistraturii referitoare al amenajarea sălilor de judecată. Prin această hotărâre, Consiliului Superior al Magistraturii a decis că locul avocatului care pune concluzii în fața unui judecător să fie situat pe un podium orientat precum biroul procurorului. Atât biroul procurorului,

<p>orice alte criterii discriminatorii.</p>		<p>cât și cel al avocatului trebuie să fie distinct de cel al judecătorilor, situat în partea opusă a spațiului amenajat pentru persoanele private de libertate. De asemenea, sunt cunoscute din practica instanțelor de judecată problemele privind așezarea biroului procurorului în sălile de judecată, în cele mai multe cazuri acesta fiind situat la o înălțime aproape egală cu biroul judecătorului și foarte aproape de acesta, în timp ce avocații sunt nevoiți să se adreseze instanței de la o anumită distanță, din spatele unui pupitru care este așezat direct pe podeaua sălii de judecată, deci, nu pe un podium, astfel cum este biroul procurorului. De asemenea, sunt și săli de judecată unde biroul judecătorului este împărțit chiar cu procurorul de ședință. Judecătorul este poziționat la mijlocul acestui birou, cu fața înspre sala de judecată, iar procurorul ocupă unul dintre capetele acestui birou, așezat în lateral.</p>
<p>Art. 9. - Plenul Consiliului Superior al Magistraturii funcționează ca instanță de judecată pentru soluționarea contestațiilor formulate de judecători și procurori împotriva hotărârilor pronunțate de secțiile Consiliului Superior al Magistraturii, cu excepția celor date în materie disciplinară</p>	<p>Art. 9. - Hotărârile Secției pentru judecători, respectiv ale Secției pentru procurori ale Consiliului Superior al Magistraturii, în orice alte situații decât cele prevăzute la art. 134 alin. (3) din Constituția României, republicată, în care Consiliul Superior al Magistraturii îndeplinește rolul de instanță de judecată în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și procurorilor, pot fi atacate la secția de contencios administrativ a curții de apel competente, conform dreptului comun.</p>	<p>Anterior modificării, hotărârile Secției pentru judecători, respectiv ale Secției pentru procurori ale Consiliului Superior al Magistraturii, cu excepția celor date în materie disciplinară, puteau fi atacate cu contestație care era soluționată tot de către Consiliul Superior al Magistraturii, prin plenul său. Prin această modificare, calea de atac împotriva hotărârilor Secției pentru judecători, respectiv ale Secției pentru procurori ale Consiliului Superior al Magistraturii, altele decât cele în care Consiliul Superior al Magistraturii îndeplinește rolul de instanță de judecată în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și procurorilor, vor fi soluționate de către o autoritate separată de Consiliul Superior al Magistraturii, respectiv de către secția de contencios administrativ a curții de apel competente, conform dreptului comun. În materie disciplinară, așa cum precizează și excepția întâlnită în cuprinsul acestei modificări, hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii pot fi atacate la Înalta Curte de Casație și Justiție, conform art. 134 alin. (3) din Constituția României.</p>
<p>Art. 16 (1) Hotărârile judecătorești trebuie respectate și duse la îndeplinire în condițiile legii. (2) Hotărârile judecătorești pot fi desființate sau modificate numai în căile de atac prevăzute de lege și exercitate conform dispozițiilor legale.</p>	<p>La articolul 16, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins: „(3) Hotărârile judecătorești trebuie redactate în termen de cel mult 30 de zile de la data pronunțării. În cazuri temeinic motivate, termenul poate fi prelungit cu câte 30 de zile, de cel mult două ori.</p>	<p>Este cunoscută în practică problema redactării întârziate a hotărârilor, unul dintre motive fiind și numărul foarte mare de dosare atribuite unui judecător/complet de judecată. În articol, nu este stipulată însă o sancțiune directă cu privire la depășirea termenului stabilit. Până la această completare a Legii nr. 304/2004, Codul de procedură penală stabilea prin dispozițiile art. 406 alin. (1) că hotărârea se redactează în cel mult 30 de zile de la pronunțare, iar art. 426 alin. (1) din Codul de</p>

		procedură civilă arată că hotărârea se va redacta și se va semna în cel mult 30 de zile de la pronunțare.
Art. 17 - (2) Completul de divergență se constituie prin includerea în completul de judecată a președintelui sau a vicepreședintelui instanței, a președintelui de secție ori a judecătorului din planificarea de permanență.	Art. 17 - (2) Completul de divergență se constituie prin includerea, în completul de judecată, a judecătorului din planificarea de permanență.	Atunci când completul format din doi judecători nu ajungea la un acord asupra hotărârii ce urma a se pronunța, procesul se judeca din nou în complet de divergență, fiind inclus președintele sau vicepreședintele instanței, respectiv președintele de secție. Prin această modificare, s-a dat sens principiului distribuirii aleatorii a unui dosar, iar în cazul unui complet de divergență nu se va mai cunoaște dinainte componența acestuia, deoarece va fi inclus judecătorului din planificarea de permanență, funcție ocupată prin rotație de către magistrații unei instanțe.
Art. 19 - (21) În cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție funcționează Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, precum și 4 complete de 5 judecători.	Art. 19 - (21) În cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție funcționează Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, precum și completele de 5 judecători.	Potrivit art. 24 din aceeași Lege nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, completele de 5 judecători judecă apelurile împotriva hotărârilor pronunțate în primă instanță de Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție, judecă recursurile în casație împotriva hotărârilor pronunțate în apel de completele de 5 judecători după admiterea în principiu, soluționează contestațiile împotriva încheierilor pronunțate în cursul judecării în primă instanță de Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție, soluționează cauzele în materie disciplinară potrivit legii și alte cauze date în competența lor prin lege. De asemenea, art. 32 din Lege nr. 304/2004 privind organizarea judiciară arată că, la începutul fiecărui an, în materie penală se stabilesc complete de 5 judecători formate numai din judecători din cadrul Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar în alte materii decât cea penală se stabilesc la începutul fiecărui an două complete de 5 judecători. Printr-un calcul raportat la forma anterioară a textului de lege, rezultă că - și în materie penală - se stabilesc doar două complete de 5 judecători, iar aceste două complete (cu o componență fixată și cunoscută de la începutul anului) judecau toate apelurile împotriva hotărârilor pronunțate în primă instanță de Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție, judecă recursurile în casație împotriva hotărârilor pronunțate în apel de completele de 5 judecători după admiterea în principiu. Având în vedere același principiu al distribuirii aleatorii a dosarelor și modificarea adusă, cel mai probabil vor fi constituite mai mult de două complete de 5 judecători care să judece în materie penală.
	La articolul 21, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alin. (2) și (3), cu următorul cuprins:	Modificarea reprezintă o transpunere pe plan legislativ a Deciziei nr. 321 din 9 mai 2017 a Curții Constituționale a

	<p>„(2) Hotărârea de respingere a cererii de înaintare a excepției de neconstituționalitate, pronunțată de ultima instanță, este supusă căii de atac a recursului.</p> <p>(3) Secția I civilă, Secția a II-a civilă și Secția de contencios administrativ și fiscal ale Înaltei Curți de Casație și Justiție judecă printr-un complet diferit al acestora recursul formulat împotriva hotărârilor pronunțate de aceste secții, prin care a fost respinsă cererea de sesizare a Curții Constituționale.</p>	<p>României, prin care s-a hotărât că dispozițiile art. 21 și art. 24 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară sunt constituționale în măsura în care nu exclud posibilitatea formulării recursului împotriva hotărârii judecătorești de respingere a cererii de sesizare a Curții Constituționale pronunțate de ultima instanță în ierarhia instanțelor judecătorești. Potrivit art. 29 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, încheierea de respingere a cererii de sesizare a Curții Constituționale poate fi atacată numai cu recurs la instanța imediat superioară, în termen de 48 de ore de la pronunțare. Recursul se judecă în termen de 3 zile. În practică au apărut probleme privind aplicarea acestui text de lege în situația în care procesul se afla în ultima cale de atac și, prin urmare, nu mai exista „instanța imediat superioară”. Prin această modificare, este respectat dublul grad de jurisdicție, chiar dacă procesul se află în fața ultimei instanțe de control judiciar, iar această instanță respinge excepția de neconstituționalitate invocată.</p> <p>Alineatul (3) arată modul în care va fi soluționat recursul la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție, având în vedere că această instanță nu cunoaște o altă instanță imediat superioară. Astfel, dacă un proces se află în ultima cale de atac la nivelul Curții de Apel București, iar această instanță respinge excepția de neconstituționalitate invocată, hotărârea va fi atacată pe cale separată, cu recurs, la Înalta Curte de Casație și Justiție. Însă, dacă procesul se află în ultima cale de atac la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție, atunci se va face aplicarea Alineatului (3), recursul urmând să fie soluționat de un complet diferit al aceleiași secții din care face parte completul care a respins excepția de neconstituționalitate.</p>
<p>Art. 24</p> <p>Completele de 5 judecători judecă apelurile împotriva hotărârilor pronunțate în primă instanță de Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție, judecă recursurile în casație împotriva hotărârilor pronunțate în apel de completele de 5 judecători după admiterea în principiu, soluționează contestațiile împotriva încheierilor pronunțate în cursul judecății în primă instanță de Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție, soluționează cauzele în materie disciplinară</p>	<p>Art. 24</p> <p>(1) Completele de 5 judecători judecă apelurile împotriva hotărârilor pronunțate în primă instanță de Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție, judecă recursurile în casație împotriva hotărârilor pronunțate în apel de completele de 5 judecători după admiterea în principiu, soluționează contestațiile împotriva încheierilor pronunțate în cursul judecății în primă instanță de Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție, soluționează cauzele în materie disciplinară potrivit legii și alte cauze date în competența lor prin</p>	<p>Modificarea reprezintă o transpunere pe plan legislativ a Deciziei Curții Constituționale prin care se admite excepția de neconstituționalitate - Decizia 321/2017 și constată că dispozițiile art. 21 și art. 24 raportate la cele ale art. 29 alin. (5) teza a doua din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale sunt constituționale în măsura în care nu exclud posibilitatea formulării recursului împotriva hotărârii judecătorești de respingere a cererii de sesizare a Curții Constituționale pronunțate de ultima instanță în ierarhia instanțelor judecătorești.</p>

<p>potrivit legii și alte cauze date în competența lor prin lege.</p>	<p>lege. (2) Completurile de 5 judecători soluționează și recursurile împotriva hotărârilor de respingere a cererilor de sesizare a Curții Constituționale, pronunțate de un alt complet de 5 judecători.</p>	
<p>Art. 28 – „(1) Conducerea Înaltei Curți de Casație și Justiție se exercită de președinte, vicepreședinte și colegiul de conducere. (...) (3) Președintele, vicepreședintele și 9 judecători, aleși pe o perioadă de 3 ani în adunarea generală a judecătorilor, cu reprezentarea fiecărei secții, constituie Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție. Când se dezbate probleme economico-financiare și administrative, la ședințele colegiului de conducere participă managerul economic al Înaltei Curți de Casație și Justiție, care are vot consultativ. La ședințele colegiilor de conducere pot participa și președinții de secții.</p>	<p>La articolul 28, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins: Art. 28. – „(1) Conducerea Înaltei Curți de Casație și Justiție se exercită de președinte, 2 vicepreședinți și colegiul de conducere. (...) (3) Președintele, vicepreședinții și câte 2 judecători de la fiecare secție, aleși pe o perioadă de 3 ani în adunarea generală a judecătorilor, constituie Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție. Când se dezbate probleme economico-financiare și administrative, la ședințele colegiului de conducere participă managerul economic al Înaltei Curți de Casație și Justiție, care are vot consultativ. La ședințele colegiilor de conducere pot participa și președinții de secții.</p>	
<p>Art. 30¹ - (2) Verificarea prevăzută la alin. (1) se face în condițiile prevăzute prin Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție.</p>	<p>La articolul 30¹, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins: „(2) Verificarea prevăzută la alin. (1) se face în condițiile prevăzute prin Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție. Raportul întocmit cu ocazia verificărilor va fi făcut public, prin afișare pe site-ul oficial al Înaltei Curți de Casație și Justiție.</p>	
<p>Art. 31 – (1) În materie penală, completele de judecată se compun după cum urmează: b) pentru contestațiile împotriva hotărârilor pronunțate de judecătorii de drepturi și libertăți și judecătorii de cameră preliminară de la curțile de apel și Curtea Militară de Apel, completul de judecată este format dintr-un judecător;”</p>	<p>La articolul 31 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins: „b) pentru contestațiile împotriva hotărârilor pronunțate de judecătorii de drepturi și libertăți și judecătorii de cameră preliminară de la curțile de apel și Curtea Militară de Apel, completul de judecată este format din 2 judecători;”</p>	<p>Articolul 31 se regăsește în secțiunea dedicată Înaltei Curți de Casație și Justiție, stabilind numărul judecătorilor care fac parte din completele de judecată care judecă sau soluționează cauzele aflate pe rolul instanței supreme. În ceea ce privește hotărârilor pronunțate de judecătorii de drepturi și libertăți și judecătorii de cameră preliminară de la curțile de apel și Curtea Militară de Apel, contestația era soluționată de Înalta Curte de Casație și Justiție (instanța ierarhic superioară) printr-un complet format dintr-un singur judecător. Prin această modificare, numărul judecătorilor care fac parte din acest complet a fost mărit la doi.</p>
<p>Art. 54 – (11) Contestațiile împotriva hotărârilor pronunțate în materie penală de judecătorii de drepturi și libertăți și judecătorii de cameră preliminară de la judecătorii și tribunale se soluționează în complet format dintr-un</p>	<p>Art. 54 – (11) Contestațiile formulate împotriva hotărârilor pronunțate în materie penală de către judecătorii și tribunale în cursul judecății în primă instanță, de către judecătorii de drepturi și libertăți și judecătorii de cameră preliminară de la aceste instanțe se</p>	<p>Este modificată compunerea completului care va soluționa contestațiile formulate împotriva hotărârilor pronunțate în materie penală, prin creșterea numărului de judecători. În plus față de forma anterioară, modificarea dispozițiilor art. 54 alin. (11) cuprinde și situațiile</p>

<p> judecător”.</p>	<p> soluționează în complet format din 2 judecători.”</p>	<p> în care se formulează contestație în cursul judecății în primă instanță, altele decât cele care privesc activitatea judecătorilor de drepturi și libertăți și a judecătorilor de cameră preliminară. Această situație este acoperită prin dispozițiile art. 4251 C.pr.pen., ce cuprind o reglementare de principiu a „contestației”, care constituie sediul materiei. În cuprinsul Codului de procedură penală pot fi identificate situații în care este prevăzută calea de atac a „contestației”, dar nu este reglementată în mod expres și procedura care trebuie urmată. În aceste situații, se vor aplica normele regăsite în cuprinsul art. 4251 C.pr.pen. În alte situații, spre exemplu în cazul celor care țin de activitatea judecătorilor de drepturi și libertăți și a judecătorilor de cameră preliminară, procedura contestației este reglementată în mod special, fiind aplicate dispozițiile respective, și nu cele de la art. 4251 C.pr.pen.</p>
<p> Art. 54 – (2) Apelurile se judecă în complet format din 2 judecători, iar recursurile, în complet format din 3 judecători, cu excepția cazurilor în care legea prevede altfel.</p>	<p> La articolul 54, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins: (2) Apelurile și recursurile se judecă în complet format din 3 judecători, cu excepția cazurilor în care legea prevede altfel.”La fel precum în cazurile anterioare, se observă o modificare a compunerii completului care va judeca apelul, sub aspectul numărului judecătorilor care fac parte din acest complet.</p>	
<p> Art. 38 – (2) Localitățile care fac parte din circumscripțiile judecătoriilor din fiecare județ se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea ministrului justiției, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii.</p>	<p> La articolul 38, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins: (2) Localitățile care fac parte din circumscripțiile judecătoriilor din fiecare județ se stabilesc, cu avizul conform al ministrului justiției, prin hotărâre a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.</p>	
<p> Art. 41 – (1) Secțiile curților de apel și ale instanțelor din circumscripția acestora se înființează, la propunerea colegiului de conducere al fiecărei instanțe, prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii. Completele specializate ale secțiilor curților de apel și ale instanțelor din circumscripția acestora se înființează de președintele instanței, la propunerea colegiului de conducere al fiecărei instanțe.</p>	<p> La articolul 41, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins: Art. 41. – (1) Secțiile curților de apel și ale instanțelor din circumscripția acestora se înființează, la propunerea colegiului de conducere al fiecărei instanțe, prin hotărâre a Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii. Completele specializate ale secțiilor curților de apel și ale instanțelor din circumscripția acestora se înființează de președintele instanței, la propunerea colegiului de conducere al fiecărei instanțe.</p>	<p> Conform Legii nr. 317/2004, Consiliul Superior al Magistraturii este alcătuit din 19 membri, din care: 9 judecători și 5 procurori, 2 reprezentanți ai societății civile, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, ministrul justiției și procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Prin modificarea adusă, secțiile curților de apel și ale instanțelor din circumscripția acestora se vor înființa prin hotărâre a Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, această secție fiind alcătuită exclusiv prin judecători. Procurorii care fac parte din Consiliul Superior al Magistraturii nu vor mai hotărî cu privire la chestiuni ce țin de</p>

		activitatea instanțelor de judecată, respectiv înființarea secțiilor curților de apel și ale instanțelor din circumscripția acestora.
	La articolul 53, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins: „(3) Sistemul de repartizare aleatorie a cauzelor pe complete de judecată se auditează extern, la fiecare 2 ani, sub conducerea Ministerului Justiției și cu implicarea societății civile și a organizațiilor profesionale ale magistraților. Concluziile auditului sunt publice.	Se instituie un control suplimentar al sistemelor informatice de repartizare aleatorie a cauzelor, asigurându-se astfel transparența cu privire la funcționarea acestui sistem.
Art. 62 - (3) Procurorii își exercită funcțiile în conformitate cu legea, respectă și protejează demnitatea umană și apără drepturile persoanei.	La articolul 62, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins: „(3) Procurorii trebuie să respecte drepturile și libertățile fundamentale, prezumția de nevinovăție, dreptul la un proces echitabil, principiul egalității de arme, independența instanțelor și forța executorie a hotărârilor judecătorești definitive. În comunicarea publică, parchetele trebuie să respecte prezumția de nevinovăție, caracterul nepublic al urmăririi penale și dreptul nediscriminatoriu la informare.	Modificarea stipulează că și procurorii, drept participanții în procesul penal, sunt datori să respecte principiile fundamentale ale procesului penal, astfel cum acestea sunt enumerate de dispozițiile art. 1 – 12 ale Codului de procedură penală. Prin această reglementare se dă un efect legislativ hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului prin care s-a constatat încălcarea prezumției de nevinovăție prin declarații ale reprezentanților statului. Curtea Europeană a Drepturilor Omului s-a pronunțat în sensul că reprezentanții poliției și ai parchetului nu vor putea face declarații publice din care să rezulte vinovăția persoanei în cauză, înainte de condamnarea acesteia. Organele de urmărire penală au dreptul de a informa publicul cu privire la mersul anchetei, însă cu discreția și rezervele impuse de respectarea prezumției de nevinovăție.
Art.64 (2) În soluțiile dispuse, procurorul este independent, în condițiile prevăzute de lege. Procurorul poate contesta la Consiliul Superior al Magistraturii, în cadrul procedurii de verificare a conduitei judecătorilor și procurorilor, intervenția procurorului ierarhic superior, în orice formă, în efectuarea urmăririi penale sau în adoptarea soluției. (3) Soluțiile adoptate de procuror pot fi infirmate motivat de către procurorul ierarhic superior, când sunt apreciate ca fiind nelegale. (5) Procurorul poate contesta la Consiliul Superior al Magistraturii, în cadrul procedurii de verificare a conduitei judecătorilor și procurorilor, măsura dispusă, potrivit alin. (4), de procurorul ierarhic superior.	La articolul 64, alineatele (2), (3) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins: (2) În soluțiile dispuse, procurorul este independent, în condițiile prevăzute de lege. Procurorul poate contesta la Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, în cadrul procedurii de verificare a conduitei judecătorilor și procurorilor, intervenția procurorului ierarhic superior, în orice formă, în efectuarea urmăririi penale sau în adoptarea soluției. (3) Soluțiile adoptate de procuror pot fi infirmate motivat de către procurorul ierarhic superior, când sunt apreciate ca fiind nelegale sau netemeinice. (...) (5) Procurorul poate contesta la Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, în cadrul procedurii de verificare a conduitei procurorilor, măsura dispusă, potrivit alin.(4), de procurorul ierarhic superior.	Potrivit Legii nr. 317/2004, Consiliul Superior al Magistraturii este alcătuit din 19 membri, din care: 9 judecători și 5 procurori, 2 reprezentanți ai societății civile, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, ministrul justiției și procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Cei 9 judecători și 5 procurori, aleși în adunările generale ale judecătorilor și procurorilor, compun cele două secții ale Consiliului: Secția pentru judecători și Secția pentru procurori. Modificarea alineatului (2) al art. 64 reprezintă punerea în practică a regulii separării carierei judecătorilor de cea a procurorilor. În cazul în care un procuror va contesta intervenția procurorului ierarhic superior, în orice formă, în efectuarea urmăririi penale sau în adoptarea soluției, soluționarea respectivei contestații va fi de competența exclusivă a Secției pentru procurori și nu a Întregului Consiliu, din care fac parte și judecători. Au fost modificate și dispozițiile alineatului (5) conform cărui procurorul poate contesta la Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii

		<p>măsura dispusă, potrivit alineatul (4), de procurorul ierarhic superior.</p> <p>În ceea ce privește aceste măsuri, alineatul (4) arată că lucrările repartizate unui procuror pot fi trecute altui procuror în următoarele situații:</p> <p>a) suspendarea sau încetarea calității de procuror, potrivit legii;</p> <p>b) în absența sa, dacă există cauze obiective care justifică urgența și care împiedică rechemarea sa;</p> <p>c) lăsarea cauzei în nelucrare în mod nejustificat mai mult de 30 de zile.</p> <p>Astfel, respectându-se regula separării carierei judecătorilor de cea a procurorilor, în cazul în care procurorul ierarhic superior dispune una dintre măsurile de mai sus, procurorul interesat se va adresa cu contestație la Secția pentru procurori din cadrul Consiliului și nu întregului Consiliu Superior al Magistraturii.</p> <p>Modificarea alineatului (3) reprezintă o armonizare a Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară cu normele procesual penale care se aplică de mai multă vreme. Apoi, modificarea alineatului (3) reprezintă și o expresie a principiului controlului ierarhic specific Ministerului Public (spre deosebire de instanțele de judecată), astfel cum acesta este reglementat prin art. 132 alin. (1) din Constituția României: „(1) Procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic, sub autoritatea ministrului justiției”.</p>
Art. 67 – (2) Procurorul este liber să prezinte în instanță concluziile pe care le consideră întemeiate, potrivit legii, ținând seama de probele administrate în cauză. Procurorul poate contesta la Consiliul Superior al Magistraturii intervenția procurorului ierarhic superior, pentru influențarea în orice formă a concluziilor.	<p>La articolul 67, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>(2) Procurorul este liber să prezinte în instanță concluziile pe care le consideră întemeiate, potrivit legii, ținând seama de probele administrate în cauză. Procurorul poate contesta la Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii intervenția procurorului ierarhic superior, pentru influențarea în orice formă a concluziilor.</p>	Modificarea reprezintă expresia separării carierei judecătorilor de cea a procurorilor.
	<p>La articolul 66¹, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (3¹), cu următorul cuprins:</p> <p>(3¹) Nu pot ocupa funcția de ofițer sau agent de poliție judiciară, lucrători, informatori sau colaboratori, chiar acoperiți, ai serviciilor de informații. Anterior numirii în funcție, aceștia vor da o declarație olografă pe propria răspundere că nu fac și nu au făcut parte din serviciile de informații, că nu sunt și nu au fost colaboratori sau informatori ai acestora.</p>	<p>Completarea Legii nr. 304/2004 reprezintă o transpunere în oglindă a dispozițiilor care se regăsesc deja în Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații. Astfel, potrivit art. 13 din această lege, organele Serviciului Român de Informații nu pot efectua acte de cercetare penală. Acest nou alineat (31) lărgeste garanțiile aduse drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, deoarece se face vorbire de „servicii de informații”, indiferent care ar fi acest serviciu și indiferent dacă este național sau străin.</p>
Art. 79 – (2) Direcția de Investigare a Infracțiunilor de	La articolul 79, alineatele (2), (3) și (9) – (11) se modifică și vor avea	Alineatele (2) și (9) au fost modificate astfel încât să fie respectată regula

<p>Criminalitate Organizată și Terorism se încadrează cu procurori numiți prin ordin al procurorului-șef al acestei direcții, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii, în limita posturilor prevăzute în statul de funcții, aprobat potrivit legii.</p> <p>(3) Pentru a fi numiți în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism procurorii trebuie să aibă o bună pregătire profesională, o conduită morală ireproșabilă, o vechime de cel puțin 6 ani în funcția de procuror sau judecător și să fi fost declarați admiși în urma interviului organizat de comisia constituită în acest scop. (...)</p> <p>(9) Procurorii numiți în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism pot fi revocați prin ordin al procurorului-șef al acestei direcții, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii, în cazul exercitării necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției sau în cazul aplicării unei sancțiuni disciplinare.</p> <p>(10) La data încetării activității în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism procurorul revine la parchetul de unde provine sau la alt parchet unde are dreptul să funcționeze potrivit legii.</p> <p>(11) De la data revenirii la parchetul de unde provin sau la alt parchet unde au dreptul să funcționeze potrivit legii, procurorii care au activat în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism își redobândesc gradul profesional de execuție și salarizarea corespunzătoare acestuia avute anterior sau pe cele dobândite ca urmare a promovării, în condițiile legii, în timpul desfășurării activității în cadrul acestei direcții.</p>	<p>următorul cuprins:</p> <p>„(2) Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism se încadrează cu procurori numiți prin ordin al procurorului-șef al acestei direcții, cu avizul Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, în limita posturilor prevăzute în statul de funcții, aprobat potrivit legii.</p> <p>(3) Pentru a fi numiți în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, procurorii trebuie să nu fi fost sancționați disciplinar, să aibă o bună pregătire profesională, o conduită morală ireproșabilă, o vechime de cel puțin 8 ani în funcția de procuror sau judecător și să fi fost declarați admiși în urma interviului organizat de comisia constituită în acest scop. (...)</p> <p>(9) Procurorii numiți în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism pot fi revocați prin ordin al procurorului-șef al acestei direcții, cu avizul Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, în cazul exercitării necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției sau în cazul aplicării unei sancțiuni disciplinare.</p> <p>(10) La data încetării activității în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, procurorul revine la parchetul de unde provine.</p> <p>(11) De la data revenirii la parchetul de unde provin, procurorii care au activat în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism își redobândesc gradul profesional de execuție și salarizarea corespunzătoare acestuia avute anterior sau pe cele dobândite ca urmare a promovării, în condițiile legii, în timpul desfășurării activității în cadrul acestei direcții.</p>	<p>separării carierei judecătorilor de cea a procurorilor. Modificarea alineatului (3) aduce o condiție în plus pentru ca un procuror să fie numit în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, respectiv să nu fi fost sancționat disciplinar. De asemenea, acest procuror trebuie să aibă o vechime de cel puțin 8 ani în funcția de procuror sau judecător, spre deosebire de vechime de cel puțin 6 ani. Prin modificările aduse alineatelor (10) și (11), s-a stabilit că, la data încetării activității în cadrul DIICOT, procurorul va reveni la parchetul de unde provine, fără a mai exista posibilitatea de a ajunge „la alt parchet unde are dreptul să funcționeze potrivit legii”. Această modificare, regăsită și la DNA, se explică prin faptul că un procuror nu poate funcționa la un alt parchet în afara celui de care aparține decât în urma delegării, detașării sau prin concurs.</p>
	<p>După articolul 79³ se introduce un nou articol, art. 79⁴, cu următorul cuprins:</p> <p>„Art. 79⁴. – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism elaborează anual un raport privind activitatea desfășurată, pe care îl prezintă secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii și ministrului justiției, nu mai târziu de</p>	<p>Modificarea aduce simetrie între Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism (DIICOT) și Direcția Națională Anticorupție (DNA), deoarece – în cazul DNA – existau deja aceste prevederi și, implicit, obligația de întocmire a unui raport privind activitatea desfășurată, conform dispozițiilor art. 88 din Legea nr. 304/2004.</p>

	<p>luna februarie a anului următor. Ministrul justiției va prezenta Parlamentului concluziile asupra raportului de activitate al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.</p>	
<p>Art. 86 - „(1) În cadrul Parchetului Național Anticorupție se pot înființa servicii teritoriale, servicii, birouri și alte compartimente de activitate, prin ordin al procurorului general al acestui parchet.”</p>	<p>La articolul 86, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins: „Art. 86. - (1) În cadrul Direcției Naționale Anticorupție se pot înființa servicii teritoriale, servicii, birouri și alte compartimente de activitate, prin ordin al procurorului-șef al acestei direcții, cu avizul conform al Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii.</p>	<p>Au fost actualizate denumirile, Parchetul Național Anticorupție devenind Direcția Națională Anticorupție; în același sens, procurorul care conduce această unitate de parchet poartă în prezent titlatura de „procuror șef”. În ceea ce privește înființarea unor servicii teritoriale, servicii, birouri și alte compartimente de activitate, procurorul-șef al acestei direcții este în continuare competent, dar a fost introdusă și condiția avizului conform al Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii. Este respectată regula separării carierei judecătorilor de cea a procurorilor, avizul conform urmând a fi solicitat direct Secției pentru procurori. Acest aviz nu are rol consultativ, legea stabilind că trebuie să fie „conform”.</p>
<p>Art. 87 - „(1) Parchetul Național Anticorupție se încadrează cu procurori numiți prin ordin al procurorului general al Parchetului Național Anticorupție, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii, în limita posturilor prevăzute în statul de funcții, aprobat potrivit legii. (2) Pentru a fi numiți în cadrul Parchetului Național Anticorupție, procurorii trebuie să aibă o bună pregătire profesională, o conduită morală ireproșabilă, o vechime de cel puțin 6 ani în funcția de procuror sau judecător și să fi fost declarați admiși în urma unui interviu organizat de comisia constituită în acest scop. (3) La interviu poate participa orice procuror care îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (2). (...) (6) Comisia prevăzută la alin. (2) este numită prin ordin al procurorului general al Parchetului Național Anticorupție și este formată din 3 procurori de la Parchetul Național Anticorupție. Din comisie pot face parte și specialiști în psihologie, resurse umane și alte domenii. (...) (8) Procurorii numiți în cadrul Parchetului Național Anticorupție pot fi revocați prin ordin al procurorului general al Parchetului Național Anticorupție, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii, în cazul exercitării</p>	<p>La articolul 87, alineatele (1) - (3), (6), (8), (9) și (91) se modifică și vor avea următorul cuprins: „Art. 87. - (1) Direcția Națională Anticorupție se încadrează cu procurori numiți prin ordin al procurorului-șef al Direcției Naționale Anticorupție, la propunerea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, în urma concursului organizat în acest sens, în limita posturilor prevăzute în statul de funcții, aprobat potrivit legii. (2) Pentru a fi numiți în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, procurorii trebuie să nu fi fost sancționați disciplinar, să aibă o bună pregătire profesională, o conduită morală ireproșabilă, cel puțin 8 ani vechime în funcția de procuror sau judecător și să fi fost declarați admiși în urma unui concurs susținut în fața Secției de procurori a Consiliului Superior al Magistraturii. (3) Concursul prevăzut la alin. (2) constă în: a) un interviu transmis în direct, susținut în fața Secției de procurori a Consiliului Superior al Magistraturii; b) o probă având ca obiect evaluarea a minimum 5 rechizitorii alese aleatoriu, precum și a altor acte întocmite de candidați și considerate relevante de aceștia, din ultimii 5 ani de activitate. (...) (6) Evaluarea prevăzută la alin. (3) lit. b) se efectuează de o comisie</p>	<p>Este modificată maniera de numire a procurorilor în cadrul Direcției Naționale Anticorupție. Forma anterioară preciza că aceștia sunt numiți prin ordin al procurorului-șef al Direcției Naționale Anticorupție, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii. În prezent, ca urmare a modificărilor, procurorii vor fi numiți tot prin ordin al procurorului-șef al Direcției Naționale Anticorupție, însă va exista o propunere anterioară emisă de Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii. De asemenea, propunerea se va face în urma concursului organizat în acest sens. În ceea ce privește alineatul (2), la fel ca în cazul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism (DIICOT), modificarea arată că, pe lângă condițiile deja existente, procurorii trebuie să nu fi fost sancționați disciplinar. De asemenea, trebuie să aibă o vechime de cel puțin 8 ani în funcția de procuror sau judecător, spre deosebire de vechea reglementare care prevedea o vechime de cel puțin 6 ani. Modificările aduse alineatului (3) sunt efectul direct al schimbării procedurii de numire a unui procuror în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, stabilit prin alineatul (1). Astfel, forma anterioară arăta că la interviu poate participa orice procuror care îndeplinește condițiile prevăzute de lege. În prezent, ca urmare a instituirii concursului pentru a putea fi propus de Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, alineatul (3)</p>

<p>necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției sau în cazul aplicării unei sancțiuni disciplinare.</p> <p>(9) La data încetării activității în cadrul Parchetului Național Anticorupție, procurorul revine la parchetul de unde provine sau la alt parchet unde are dreptul să funcționeze potrivit legii.</p> <p>(9¹) De la data revenirii la parchetul de unde provin sau la alt parchet unde are dreptul să funcționeze, potrivit legii, procurorii care au activat în cadrul Direcției Naționale Anticorupție își redobândesc gradul profesional de execuție și salarizarea corespunzătoare acestuia avute anterior sau pe cele dobândite ca urmare a promovării, în condițiile legii, în timpul desfășurării activității în cadrul direcției.</p>	<p>desemnată de secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, formată din 2 procurori de la Direcția Națională Anticorupție propuși de procurorul-șef al direcției, 2 procurori de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție propuși de procurorul general și un formator propus de Institutul Național al Magistraturii.</p> <p>(...)</p> <p>(8) Procurorii numiți în cadrul Direcției Naționale Anticorupție pot fi revocați prin ordin al procurorului-șef al Direcției Naționale Anticorupție, cu avizul conform al secției de procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, în cazul exercitării necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției sau în cazul aplicării unei sancțiuni disciplinare.</p> <p>(9) La data încetării activității în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, procurorul revine la parchetul de unde provine.</p> <p>(9¹) De la data revenirii la parchetul de unde provin, procurorii care au activat în cadrul Direcției Naționale Anticorupție își redobândesc gradul profesional de execuție și salarizarea corespunzătoare acestuia avute anterior sau pe cele dobândite ca urmare a promovării, în condițiile legii, în timpul desfășurării activității în cadrul direcției.</p>	<p>prezintă modalitatea de desfășurare a respectivului concurs:</p> <p>a) un interviu transmis în direct, susținut în fața Secției de procurori a Consiliului Superior al Magistraturii;</p> <p>b) o probă având ca obiect evaluarea a minimum 5 rechizitorii alese aleatoriu, precum și a altor acte întocmite de candidați și considerate relevante de aceștia, din ultimii 5 ani de activitate. De asemenea, și alineatul (6) a fost modificat în consecință, având în vedere că nu mai există procedura interviului, locul acestuia fiind luat de concursul prevăzut de alineatul (1). Astfel, se arată că evaluarea prevăzută la alin. (3) lit. b) (arătat mai sus) se efectuează de o comisie desemnată de secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, formată din 2 procurori de la Direcția Națională Anticorupție propuși de procurorul-șef al direcției, 2 procurori de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție propuși de procurorul general și un formator propus de Institutul Național al Magistraturii.</p> <p>Alineatul (8) a fost modificat pentru a da eficiență unei reguli întâlnite la nivel european, respectiv separarea carierei judecătorilor de cea a procurorilor, separarea competențelor celor două secții din cadrul CSM fiind un pas în această direcție. Pentru revocare, trebuie obținut avizul conform al secției de procurori a Consiliului Superior al Magistraturii și nu avizul întregului Consiliu.</p> <p>Prin modificările aduse alineatelor (9) și (9¹), s-a stabilit că, la data încetării activității în cadrul DNA, procurorul va reveni la parchetul de unde provine, fără a mai exista posibilitatea de a ajunge „la alt parchet unde are dreptul să funcționeze potrivit legii”. Această modificare se explică prin faptul că un procuror nu poate funcționa la un alt parchet în afara celui de care aparține decât în urma delegării, detașării sau prin concurs. De aceea, la fel ca și în cazul DIICOT, la data încetării activității va exista o repunere naturală în situația anterioară numirii în cadrul DNA, respectiv procurorul va reveni la parchetul de unde provine.</p>
<p>Art. 88 - Parchetul Național Anticorupție elaborează anual un raport privind activitatea desfășurată, pe care îl prezintă Consiliului Superior al Magistraturii și ministrului justiției, nu mai târziu de luna februarie a anului următor. Ministrul justiției va prezenta Parlamentului concluziile asupra raportului de activitate al Parchetului Național Anticorupție.</p>	<p>Articolul 88 se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>Art. 88. - Direcția Națională Anticorupție elaborează anual un raport privind activitatea desfășurată, pe care îl prezintă Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii și ministrului justiției, nu mai târziu de luna februarie a anului următor. Ministrul justiției va prezenta Parlamentului concluziile asupra raportului de activitate al Direcției Naționale Anticorupție.</p>	<p>Modificarea are în vedere separarea carierei judecătorilor de cea a procurorilor, separarea competențelor celor două secții din cadrul CSM fiind o componentă a acestui principiu.</p>

După articolul 88 a fost introdusă o nouă secțiune, Secțiunea 21, care instituie și reglementează o nouă secție în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție: „Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție”.

Astfel, în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție se înființează și funcționează Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție care are competența exclusivă de a efectua urmărirea penală pentru infracțiunile săvârșite de judecători și procurori, inclusiv judecătorii și procurorii militari și cei care au calitatea de membri ai Consiliului Superior al Magistraturii. Această secție va efectua urmărirea penală și în situația în care, alături de persoanele enumerate anterior, sunt cercetate și alte persoane.

Păstrându-se reglementările aplicabile în cazul celorlalte secții, se arată că Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție este condusă de un procuror-șef secție, ajutat de un procuror-șef adjunct, numiți în funcție de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile prezentei legi.

Preluând dispozițiile constituționale, Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic. De asemenea, același articol precizează că este interzisă delegarea sau detașarea de procurori în cadrul Secției pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție.

Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție funcționează cu un număr maxim de 15 procurori, dar acest număr de posturi poate fi modificat, în funcție de volumul de activitate, prin ordin al Procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, la solicitarea procurorului-șef secție, cu avizul conform al Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

Procurorul-șef al Secției pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție este numit în funcție de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, în urma unui concurs care constă în prezentarea unui proiect referitor la exercitarea atribuțiilor specifice funcției de conducere respective, urmărindu-se competențele manageriale, gestiunea eficientă a resurselor, capacitatea de a-și asuma decizii și responsabilități, competențele de comunicare și rezistența la stres, precum și integritatea candidatului, evaluarea activității sale ca procuror și modul în care acesta se raportează la valori specifice profesiei, precum independența justiției ori respectarea drepturilor și libertăților fundamentale.

Pentru a participa la concursul pentru numirea în funcția de Procuror-șef al Secției pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție, procurorii candidați trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- a) să nu fi fost sancționați disciplinar în ultimii 3 ani;
- b) să aibă cel puțin gradul de parchet de pe lângă curte de apel;
- c) să aibă o vechime efectivă de cel puțin 18 ani în funcția de procuror;
- d) să aibă o bună pregătire profesională;
- e) să aibă o conduită morală ireproșabilă.

Comisia de concurs va propune Plenului Consiliului Superior al Magistraturii numirea procurorului-șef al Secției pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție, după evaluarea candidaturilor și a proiectelor, în urma unui interviu transmis în direct. Procurorul-șef al Secției pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție este numit în funcție pe o perioadă de 3 ani, cu posibilitatea reînvestirii o singură dată.

Aceleași condiții trebuie îndeplinite și de către procurorii care doresc a participa la concursul pentru numirea în cadrul Secției pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție. Concursul constă în:

- a) un interviu transmis în direct, pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii, susținut în fața Plenului Consiliului Superior al Magistraturii;
- b) evaluare a activității din ultimii 5 ani;
- c) evaluare a unor acte profesionale întocmite de candidați din ultimii 3 ani de activitate.

Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție se încadrează cu procurori numiți de către Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, în urma unui concurs, în limita posturilor prevăzute în statul de funcții, aprobat potrivit legii, pe o perioadă de 3 ani, cu posibilitatea

continuării activității în cadrul secției pentru o perioadă totală de cel mult 9 ani. Numirea în funcția de procuror din cadrul Secției pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție se va face de către Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, în limita posturilor vacante și în ordinea punctelor obținute.

La fel precum DIICOT și DNA, Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție va elabora anual un raport privind activitatea desfășurată, pe care îl prezintă, nu mai târziu de luna februarie a anului următor, Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

BIROUL EXECUTIV CENTRAL

